

Phẩm 11: HIỆN BẢO THÁP

Bấy giờ, trước Đức Phật có tháp bảy báu, cao năm trăm do-tuần, chu vi hai trăm năm mươi do-tuần từ dưới đất nhô lên đứng giữa hư không, tháp ấy trang hoàng đủ các thứ báu, có năm ngàn phòng nhỏ dọc theo hành lang và ngàn vạn vô số cờ phướn để trang hoàng, chuỗi ngọc báu rủ xuống, treo ngàn vạn ức linh báu, bốn phía đều thoang thoảng mùi hương chiên-dàn, tỏa khắp thế giới. Các cờ phướn dù lọng bồng bảy báu vàng, bạc, lưu ly, xa cừ, mã não và mai khôi cao đến cung trời Tứ Thiên vương. Trời Đao-lợi rưới hoa Mạn-đà-la để cúng dường tháp báu. Có ngàn vạn ức chúng Trời, Rồng, Dạ-xoa, Càn-thát-bà, Khẩn-na-la, Ma-hầu-la-già, A-tu-la, Ca-lâu-la, Nhân phi nhân đều dùng tất cả hương hoa, chuỗi ngọc, cờ phướn, dù lọng, âm nhạc để cúng dường cung kính; tôn trọng ngợi khen tháp báu. Khi ấy trong tháp báu vang ra âm thanh lớn, khen ngợi:

–Lành thay, lành thay! Đức Thích-ca Thế Tôn có thể dùng tuệ lớn bình đẳng giảng nói kinh Diệu Pháp Liên Hoa cho đại chúng Bồ-tát được chư Phật giữ gìn. Đúng thế, đúng thế! Đức Thích-ca Mâu-ni Thế Tôn như lời Ngài nói đều chân thật!

Khi ấy bốn chúng thấy tháp báu lớn đứng trong hư không, lại nghe trong tháp vang ra tiếng nói đều được pháp hỷ kỳ lạ chưa từng có, từ chỗ ngồi đứng dậy, chấp tay cung kính đứng qua một bên. Bấy giờ, có Đại Bồ-tát Đại Nhạo Thuyết biết được những nghi ngờ của Trời, Người, A-tu-la trong thế gian nêu bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Vì nhân duyên gì mà có tháp báu từ dưới đất nhô lên, lại ở trong tháp vang ra âm thanh như vậy?

Phật bảo Bồ-tát Đại Nhạo Thuyết:

–Trong tháp báu này có toàn thân Như Lai. Về quá khứ ở phương Đông, cách đây vô lượng ngàn muôn ức vô số cõi nước có quốc độ tên Bảo tịnh trong nước ấy có Phật hiệu Đa Bảo. Phật ấy khi còn hành Bồ-tát đạo đã phát lời nguyện lớn: “Nếu ta được thành Phật, sau khi ta diệt độ cõi nước mười phương khắp nơi nào có noi kinh Pháp Hoa thì bảo tháp của Như Lai sẽ xuất hiện nơi ấy để nghe kinh làm chứng, khen ngợi: Lành thay!”

Đức Phật thành đạo rồi, ở giữa đại chúng trời người tuyên bố:

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

“Sau khi ta diệt độ, muốn cúng dường toàn thân của ta nên dựng tháp lớn”.

Đức Phật, dùng nguyện lực thần thông, khắp mười phương thế giới, nếu chỗ nào có người nói kinh Pháp Hoa thì tháp báu hiện ra trước, toàn thân Phật ở trong tháp khen ngợi: “Lành thay, lành thay!”

Này đại Nhạo Thuyết! Hôm nay tháp của Đức Đa Bảo Như Lai vì nghe kinh Pháp Hoa mà từ dưới đất nhô lên khen ngợi: “Lành thay, lành thay!”

Khi ấy Bồ-tát Đại Nhạo Thuyết nhờ thần lực Như Lai mà bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Chúng con nguyện muốn được thấy thân Phật Đa Bảo.

Phật bảo Bồ-tát Đại Nhạo Thuyết:

–Đức Phật Đa Bảo có thệ nguyện rất vĩ đại: “Nếu bảo tháp ta vì nghe kinh Pháp Hoa mà hiện ra trước các Đức Phật, có Phật nào muốn đem thân ta chỉ bày cho bốn chúng, thì phân thân của các Đức Phật kia đang nói pháp ở các thế giới khắp mười phương hôm nay sẽ nhóm lại thành một chỗ thời sau đó thân ta mới hiện ra.”

–Này Đại Nhạo Thuyết! Các vị Phật của ta phân thân đang nói pháp ở khắp thế giới mười phương hôm nay sẽ nhóm lại.

Bồ-tát Đại Nhạo Thuyết bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Chúng con cũng nguyện muốn được thấy các vị Phật của Đức Thế Tôn phân thân để đánh lễ cúng dường.

Khi ấy Phật phóng luồng ánh sáng của tướng lông trắng giữa chân mày liền thấy ở phương Đông có năm trăm muôn ức hằng hà sa cõi chư Phật. Các cõi nước ấy đều dùng pha lê làm đất, cây báu, y báu dùng để trang nghiêm vô số ngàn vạn ức Bồ-tát đầy trong ấy, khắp nơi giăng màn báu, lưới báu che lên. Đức Phật cõi ấy dùng âm thanh vi diệu để thuyết pháp và thấy vô lượng ngàn vạn ức Bồ-tát đầy khắp trong cõi nước thuyết pháp cho chúng sinh. Ở phương Nam, Tây, Bắc, bốn phía trên dưới tướng lông trắng của Phật cũng chiếu đến như vậy. Khi ấy các Phật ở mười phương bảo chúng Bồ-tát:

–Này thiện nam! Hôm nay ta phải đến thế giới Ta-bà chỗ của Đức Phật Thích-ca Mâu-ni để cúng dường tháp báu của Đức Đa Bảo Như Lai.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Bấy giờ thế giới Ta-bà biến thành thanh tịnh, đất bằng lưu ly, cây báu trang nghiêm vàng ròng làm dây để phân ranh giới làm tám đường, không có các thôn xóm, làng mạc, phố phường, biển cả, sông ngòi, núi khe, rừng rậm, đốt các hương báu, hoa Mạn-đà-la rải khắp mặt đất, dùng lưỡi và trướng báu giăng lên và treo các linh báu, chỉ giữ lại chúng hội này, còn trời, người đều dời đến cõi khác. Khi ấy các Đức Phật, mỗi vị đem theo một vị Bồ-tát làm thị giả cùng qua thế giới Ta-bà đến bên cây báu cao năm trăm do-tuần, nhánh lá hoa trái đều trang nghiêm. Dưới mỗi cây báu đều có tòa Sư tử cao năm do-tuần và được trang hoàng bằng các loại báu.

Khi ấy các Đức Phật đều ngồi kiết già trên tòa này, cứ như thế lần lượt ở khắp cả tam thiên đại thiên thế giới mà phân thân của Phật Thích-ca Mâu-ni trong một phương vẫn chưa hết. Đức Phật Thích-ca Mâu-ni muốn dung nạp các vị Phật đã phân thân ở tám phương nên đã biến thành hai trăm ức na-do-tha cõi Phật đều sạch sẽ không có địa ngục, ngạ quỷ, súc sinh và A-tu-la lại dời các trời người đến ở quốc độ khác. Cõi nước Ngài biến hóa cũng đất bằng lưu ly, cây báu trang nghiêm cao năm trăm do-tuần, nhánh lá, bông trái đều tươi tốt, dưới cây đều có tòa báu Sư tử, cao năm do-tuần và được trang hoàng bằng các loại báu, những cõi nước đó không có biển cả, sông ngòi và các núi lớn. Mục-chân-lân-đà, Đại-mục-chân-lân-đà, Thiết vi, Đại thiết vi, Tu-di thông thành một cõi nước Phật, đất báu bằng phẳng, các vật báu xen lẫn nhau làm thành màn che khắp lên trên, treo các cờ lọng, đốt các hương báu, hoa trời rải khắp trên đất.

Đức Phật Thích-ca Mâu-ni vì các Đức Phật sắp đến ngồi nơi tòa, nên ở tám phương lại biến thành hai trăm vạn ức na-do-tha cõi nước đều làm cho thanh tịnh, không có địa ngục, ngạ quỷ, súc sinh và A-tu-la, lại dời trời người đến ở chỗ khác. Những cõi nước biến hóa ra đó đều đất bằng lưu ly, châu báu trang nghiêm cao năm trăm do-tuần, nhánh lá, hoa, trái tốt tươi, dưới cây đều có tòa Sư tử bằng báu cao năm do-tuần và được trang hoàng bằng các báu, cũng không có biển cả sông ngòi và các núi lớn như: Mục-chân-lân-đà, Đại mục-chân-lân-đà, Thiết vi, Đại thiết vi, Tu-di... thông thành một cõi nước Phật, đất báu bằng phẳng, các vật báu xen lẫn nhau làm thành màn che khắp lên trên, treo các cờ lọng, đốt hương báu, hoa trời rải khắp

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

trên đất.

Bấy giờ, ở phương Đông các Đức Phật của Đức Thích-ca phân thân ra nói pháp trong năm ngàn muôn ức na-do-tha cõi nước đều đến nhóm họp ở cõi này, tuần tự như thế các Đức Phật trong mười phương đều đến tụ tập ngồi ở tám phương. Mỗi một phương các Đức Phật ngồi khắp trong bốn trăm vạn ức na-do-tha cõi nước, các Đức Phật Như Lai khắp đầy trong đó.

Khi ấy các Đức Phật đều ngồi tòa Sư tử dưới cây báu, rồi sai thị giả mang hoa báu đến thăm hỏi Đức Thích-ca Mâu-ni và dặn:

–Này thiện nam! Ông hãy đến núi Kỳ-xà-quật nơi Đức Thích-ca Mâu-ni theo như lời của ta mà thưa: “Như Lai ít bệnh, ít khổ, sức khỏe có tốt không? Chúng Bồ-tát, Thanh văn có an ổn không?” Rồi đem hoa báu này tung lên cúng dường Đức Phật mà thưa: “Đức Phật kia muốn mở tháp báu này”. Tất cả Đức Phật đều sai thị giả đến làm như vậy.

Bấy giờ Đức Thích-ca Mâu-ni thấy các Đức Phật phân thân của mình đã đến tụ họp và an tọa nơi tòa Sư tử; đều nghe các vị Phật cùng muốn mở tháp báu. Phật liền từ chối ngồi đứng dậy trụ trên hư không, tất cả bốn chúng đứng dậy chắp tay, nhất tâm chiêm ngưỡng Phật. Đức Phật dùng tay phải mở cửa tháp bảy báu, vang ra âm thanh lớn như tháo khoá chốt mở cửa thành lớn. Khi ấy tất cả chúng hội đều thấy đức Đa Bảo Như Lai an tọa trên tòa Sư tử trong tháp báu, toàn thân nguyên vẹn như nhập thiền định, lại nghe Đức Đa Bảo nói:

–Lành thay, lành thay! Đức Thích-ca Mâu-ni thích giảng kinh Pháp Hoa; ta vì muốn nghe kinh này mà đến đây.

Tất cả bốn chúng đều thấy Đức Phật đã diệt độ từ vô lượng ngàn ức kiếp trong quá khứ nói lời như thế, mọi người đều khen việc chưa từng có, dùng hoa trời tung lên Đức Phật Đa Bảo và Đức Thích-ca Mâu-ni.

Bấy giờ, Đức Đa Bảo ở trong tháp báu chia nửa tòa cho Đức Thích-ca Mâu-ni và nói rằng: “Phật Thích-ca Mâu-ni hãy ngồi lên tòa này”. Tức thì Phật Thích-ca Mâu-ni vào trong tháp báu ngồi kiết già trên nửa tòa đó.

Đại chúng thấy hai Đức Như Lai ngồi kiết già trên tòa Sư tử

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

trong tháp báu, đều suy nghĩ: “Chỗ Phật ngồi cao quá, nguyện xin Đức Như Lai dùng thần lực khiến cho chúng con đều được ở trên hư không.” Bấy giờ, bằng năng lực thần thông vĩ đại, Đức Phật Thích-ca Mâu-ni tiếp đưa đai chúng lên hư không và bằng âm thanh lớn bao khắp bốn chúng:

– Trong cõi Ta-bà này ai có thể giảng nói kinh Diệu Pháp Liên Hoa? Nay đã đúng thời, chẳng bao lâu nữa Như Lai sẽ vào Niết-bàn. Phật muốn đem kinh Pháp Hoa này phó chúc cho những người hiện diện.

Khi ấy muôn tuyên lại nghĩa trên, Thế Tôn nói kệ:

*Thánh chúa Thế Tôn
Tuy diệt độ lâu
Ở trong bảo tháp
Vì pháp mà đến.
Các ông vì sao
Không siêng học pháp?
Phật này diệt độ
Đã vô số kiếp,
Khắp nơi nghe pháp
Do pháp khó gặp
Bản nguyện Phật kia
Sau khi diệt độ
Ở khắp mọi nơi
Thường vì nghe pháp.
Ta lại phân thân
Vô lượng chư Phật
Nhiều như hằng sa
Muốn đến nghe pháp.
Và thấy Đức Phật
Đa Bảo diệt độ
Xả bỏ cõi tịnh
Và chúng đệ tử
Trời, Người, Long, Thần
Các việc cúng dường
Muốn pháp trụ lâu*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH

*Cho nên đến nay
Vì chõ Phật ngồi.
Nên dùng thần lực
Dời vô số chúng
Thanh tịnh cõi nước,
Mỗi mỗi chư Phật
Đến dưới cây báu
Trông như hoa sen
Làm đẹp hồ sạch.
Dưới mỗi cây báu
Có tòa Sư tử
Phật ngồi trên tòa
Ánh sáng rực rỡ
Như giữa đêm tối
Đốt ngọn đèn lớn.
Thân thoảng hương thơm
Khắp mươi phương cõi
Chúng sinh xông hương
Vui mừng không xiết.
Ví như gió lớn
Thổi nhánh cây nhỏ
Dùng các phương tiện
Để pháp trụ lâu.
Bảo với đại chúng
Khi ta diệt độ
Người nào hộ trì
Đọc giảng kinh này
Nay ở trước Phật
Tự nói lời nguyệt.
Phật Đa Bảo kia
Tuy diệt độ lâu
Vì thệ nguyệt lớn
Gầm tiếng Sư tử.
Đức Phật Đa Bảo
Cùng với thân ta*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH

Và các Hóa thân
Biết được ý này.
Các đệ tử Phật
Người nào hộ pháp
Nên phát đại nguyện
Khiến pháp trụ lâu,
Người ấy có thể
Hộ trì kinh này
Thì đã cúng dường
Ta và Đa Bảo.
Đức Phật Đa Bảo
Ở trong tháp báu
Du hóa mười phương
Vì nghe kinh này,
Cũng lại cúng dường
Hóa thân chư Phật,
Ánh sáng rực rõ
Khắp các thế giới.
Người nói kinh này
Tức là thấy ta
Cùng Phật Đa Bảo
Và Phật hóa thân.
Này thiện nam nữ!
Hãy suy nghĩ kỹ
Việc này là khó
Nên phát nguyện lớn.
Các kinh điển khác
Số như hằng sa
Dù đã nói hết
Chưa phải là khó.
Dem núi Tu-di
Ném qua phương khác
Cách vô số cõi
Cũng chưa là khó.
Nếu dùng ngón chân

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH

*Hất cõi đại thiên
Vǎng xa cõi nước
Cũng chưa là khó.
Tận trời Hữu đảnh
Vì chúng thuyết pháp
Vô lượng kinh khác
Cũng chưa là khó.
Sau Phật diệt độ
Ở trong đời ác
Nói được kinh này
Thì mới là khó.
Giả sử có người
 Tay nắm hư không
 Dao đi khắp nơi
 Chưa phải là khó.
 Khi ta diệt độ
 Tự chép ấn hành
 Hoặc bảo người khác
 Đây mới là khó.
 Dem cả địa cầu
 Đặt trên móng chân
 Bay đến Phạm thiên
 Cũng chưa là khó.
 Sau Phật diệt độ
 Ở trong đời ác
 Đọc tụng kinh này
 Đây mới là khó.
 Gánh vác cỏ khô
 Vào trong kiếp thiêu
 Mà không bị cháy
 Cũng chưa là khó.
 Sau ta diệt độ
 Nếu trì kinh này
 Nói cho một người
 Đây mới là khó.*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Nếu trì tạng pháp
Hết tâm vạn tư
Vì người diễn thuyết
Muời hai bộ kinh
Làm cho người nghe
Được sáu thân thông
Tuy được như vậy
Cũng là chưa khó.
Khi ta diệt độ
Lắng nghe tiếp nhận
Hỏi thấu nghĩa kinh
Đây mới là khó.
Có người thuyết pháp
Làm cho ngàn vạn
Vô lượng, vô số
Hằng sa chúng sinh
Được A-la-hán
Đủ sáu thân thông
Tuy được lợi ích
Chưa phải là khó.
Sau ta diệt độ
Nếu ai phụng trì
Theo kinh diễn này
Thì mới là khó.
Ta vì Phật đạo
Trong vô lượng cõi
Từ xưa đến nay
Giảng thuyết các kinh,
Trong số kinh đó
Kinh này số một,
Có người thọ trì
Giữ được thân ta.
Các thiện nam tử!
Khi ta diệt độ
Người nào thọ trì

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Đọc tụng kinh này
Đang ở trước Phật,
Hãy phát lời thề.
Kinh này khó giữ
Người nào tạm giữ
Ta rất vui mừng
Chư Phật cũng vậy.
Những ai như thế,
Được Phật khen ngợi
Là người dũng mãnh,
Là người tinh tấn,
Là người trì giới,
Tu hành Đầu-dà,
Mau chóng chứng được
Đạo quả Vô thượng
Người trong đời sau
Đọc tụng kinh này
Phật tử chân chánh
Là bậc thuần thiện.
Khi Phật diệt độ
Người hiểu kinh này
Là mắt thế gian
Và cửa trời người,
Trong đời khiếp sợ
Nói kinh chốc lát
Tất cả trời, người
Đều nên cúng dường.*

Khi ấy Phật bảo Bồ-tát và bốn chúng trời người:

– Ta ở trong vô lượng kiếp về quá khứ cầu kinh Pháp Hoa không biếng nhác, ở trong nhiều kiếp thường làm Pháp vương phát nguyện cầu Vô thượng Bồ-đề, tâm không thoái chuyển vì muốn đầy đủ sáu pháp Ba-la-mật, chuyên cần hành trì bố thí, tâm không luyến tiếc; bố thí voi ngựa, bảy báu, quốc thành vợ con, kẻ hầu hạ, đầu, mắt, tuỷ, não, thân thể, tay chân không tiếc thân mạng. Thuở ấy dân chúng sống lâu vô lượng, quốc vương vì cầu chánh pháp nên bỏ ngôi

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

vua, giao việc cai trị cho thái tử, đánh trống truyền lệnh cầu chánh pháp khắp nơi: “Nếu ai có thể nói được pháp Đại thừa cho ta thì ta sẽ trọng đời cung cấp hầu hạ.”

Khi ấy có vị Tiên nhân đến tâu vua:

–Tôi có pháp Đại thừa tên Diệu Pháp Liên Hoa, nếu đại vương không trái ý tôi, tôi sẽ giảng thuyết.

Vua nghe lời nói này vui mừng, hớn hở theo vị Tiên nhân cung cấp hầu hạ, hái trái, gánh nước, bửa củi, nấu ăn cho đến lấy thân làm giường nằm, mà thân tâm không mệt mỏi. Quốc vương phụng sự như vậy đến cả ngàn năm vì cầu chánh pháp mà siêng năng hầu hạ không thiếu sót.

Bấy giờ, muốn tuyên lại nghĩa trên nên Đức Thầy Tôn nói kệ:

*Ta nhớ đời quá khứ
Vì cầu pháp Đại thừa
Tuy làm vua ở đời
Không tham đắm năm dục.
Đánh chuông trống bốn phương
Ai có pháp Đại thừa
Nếu giảng nói cho ta
Thì ta sẽ hầu hạ.
Khi ấy có vị Tiên
Đến tâu với vua rằng
Tôi có pháp vi diệu
Thế gian rất hiếm có,
Nếu người nào tu hành
Ta sẽ giảng thuyết cho.
Khi vua nghe Tiên nói
Lòng rất đỗi vui mừng
Liền theo vị Tiên ấy
Cung cấp việc phải làm.
Đốn củi và hái trái
Tùy thời mà cung kính,
Vì cầu pháp Đại thừa
Thân tâm không mỏi mệt.
Khắp vì các chúng sinh*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Chuyên cần cầu pháp lớn
Cũng không vì thân mình
Mà vui thích dục lạc.
Nên dù làm quốc vương
Vẫn siêng cầu đạo pháp,
Mong đạt được Phật đạo
Hôm nay nói cho ông.*

Phật bảo các Tỳ-kheo:

– Quốc vương ấy chính là thân ta, vị Tiên nhân lúc ấy, nay là Đê-bà-đạt-đa. Nhờ Thiện tri thức Đê-bà-đạt-đa làm cho ta đầy đủ sáu pháp Ba-la-mật Từ, Bi, Hỷ, Xả, ba mươi hai tướng tốt và tám mươi vẻ đẹp, thân sắc vàng tía, mười Trí lực, bốn pháp Vô úy, bốn Nhiếp pháp, mười tám pháp Bất cộng, đạo lực thần thông, thành bậc Chánh giác, độ khắp chúng sinh, tất cả công đức ấy đều nhờ Thiện tri thức Đê-bà-đạt-đa cả.

Đức Phật bảo với bốn chúng:

– Qua vô lượng kiếp về sau, Đê-bà-đạt-đa sẽ được thành Phật hiệu Thiên Vương Như Lai Ứng Cúng Chánh Biến Tri, Minh Hạnh Túc, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Sĩ, Điều Ngự Trượng Phu, Thiên Nhân Sư Phật Thế Tôn. Cõi nước tên Thiên đạo, Phật Thiên Vương sống ở đồi hai mươi trung kiếp, thuyết giảng Diệu pháp cho khắp chúng sinh, hằng hà sa chúng sinh chứng quả A-la-hán, vô lượng chúng sinh phát tâm Duyên giác, hằng hà sa chúng sinh phát tâm Vô thượng Bồ-đề, được pháp Vô sinh pháp nhẫn không thoái chuyển.

Sau khi Phật Thiên Vương nhập Niết-bàn, chánh pháp trụ đồi hai mươi trung kiếp, dựng tháp bảy báu thờ xá-lợi Phật, tháp cao sáu mươi do-tuần, chu vi bốn mươi do-tuần. Trời người đều dùng các thứ hoa, hương xoa, hương đốt, hương bột, y phục, chuỗi ngọc, cõi phuẩn, dù lọng, âm nhạc để ca ngợi, đánh lễ cúng dường tháp bảy báu ấy. Vô lượng chúng sinh được A-la-hán, vô lượng chúng sinh giác ngộ Bích-chi-phật. Vô lượng chúng sinh phát tâm Bồ-đề đến bậc không thoái chuyển.

Phật bảo các Tỳ-kheo:

– Trong đời vị lai nếu thiện nam, thiện nữ nào nghe kinh Diệu

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH

Pháp Liên Hoa này, nghe rồi tâm cung kính không còn nghi ngờ thì sẽ không rơi vào địa ngục, ngạ quỷ, súc sinh, được sinh ở trước các Đức Phật trong mươi phương, nơi người ấy sinh ra thường được nghe kinh Pháp Hoa. Nếu được sinh vào trời người, hưởng được an vui tột bực. Nếu sinh ở trước Phật thì từ hoa sen hóa sinh.

Khi ấy ở phương dưới, Bồ-tát theo hầu Phật Đa Bảo tên là Trí Tích bạch với Phật Đa Bảo:

– Xin Như Lai nên trở về chỗ ở.

Đức Thích-ca Mâu-ni bảo Bồ-tát Trí Tích:

– Này thiện nam! Hãy đợi trong chốc lát, ở đây có Bồ-tát Văn-thù-sư-lợi hãy gặp nhau để bàn luận về nghĩa vi diệu này, rồi mới trở về chỗ ở.

Bấy giờ Bồ-tát Văn-thù-sư-lợi ngồi hoa sen ngàn cánh lớn như bánh xe, các Bồ-tát ấy đến cùng ngồi hoa sen từ nơi cung rồng Ta-kiệt-la trong biển lớn tự nhiên vọt lên, trụ giữa hư không đến núi Linh thưu từ nơi hoa sen bước xuống đến cung kính đánh lẽ sát chân hai vị Thế Tôn, làm lễ xong đến chỗ Bồ-tát Trí Tích ân cần thăm hỏi ngồi qua một bên.

Bồ-tát Trí Tích hỏi Bồ-tát Văn-thù:

– Nhân giả qua đến cung rồng đã hóa độ được bao nhiêu chúng sinh?

Văn-thù-sư-lợi đáp:

– Số đó vô lượng không thể tính kể, chẳng phải dùng miệng để nói, chẳng thể dùng tâm để lường được, nhân giả hãy đợi trong chốc lát sẽ chứng biết.

Bồ-tát Văn-thù chưa nói dứt lời, vô số Bồ-tát ngồi hoa sen báu từ biển vọt lên đến núi Linh thưu trụ giữa hư không. Các vị Bồ-tát này đều do Bồ-tát Văn-thù hóa độ, đầy đủ đạo hạnh Bồ-tát đều cùng nói sáu pháp Ba-la-mật. Những người trước kia là Thanh văn ở trong hư không nói hạnh Thanh văn thì hôm nay đều tu hành nghĩa không của Đại thừa.

Bồ-tát Văn-thù-sư-lợi nói với Bồ-tát Trí Tích:

– Sự giáo hóa của tôi ở trong biển là như vậy.

Khi ấy Bồ-tát Trí Tích dùng kệ khen ngợi:

Bậc trí đức mạnh mẽ

www.daitangkinh.org

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Hóa độ vô lượng chúng,
Ở trong hội chúng này
Và ta đều đã thấy.
Diễn nói nghĩa thật tướng
Mở bày pháp nhất thừa,
Độ khắp các chúng sinh
Mau chóng thành Phật đạo.*

Bồ-tát Văn-thù-sư-lợi nói:

– Ta ở trong biển chỉ thường thuyết giảng kinh Diệu Pháp Liên Hoa.

Bồ-tát Trí Tích hỏi Bồ-tát Văn-thù:

– Kinh này sâu xa rất vi diệu, quý báu nhất trong các kinh ở đời rất hiếm có. Nếu có chúng sinh siêng năng tinh tấn tu hành kinh này mau thành Phật không?

Văn-thù-sư-lợi đáp:

– Có con gái vua rồng Ta-kiệt-la mới tám tuổi có trí tuệ sáng suốt biết được hoàn toàn hạnh nghiệp, cẩn tánh của chúng sinh được pháp Tổng trì, thuyết giảng tạng bí mật thâm sâu của chư Phật, đều có thể thọ trì, thâm nhập vào Thiền định hiểu rõ các pháp, trong một sát-na phát tâm Bồ-đề đều chứng đắc quả vị không thoái chuyển, biện tài vô ngại, thương yêu chúng sinh như con một đầy đủ công đức, tâm nghĩ, miệng giảng pháp nhiệm mầu rộng khắp, Từ bi nhân ái, tánh tình hòa nhã, cô ấy có thể chứng được quả Bồ-đề.

Bồ-tát Trí Tích nói:

– Tôi thấy Đức Phật Thích-ca ở trong vô lượng kiếp làm những việc khó làm, tích lũy công đức, cầu đạo Bồ-đề chưa từng dừng nghỉ, quán sát tam thiền đại thiền thế giới dù chỉ bằng một hạt cài cũng là nơi Bồ-tát xả bỏ mạng để cứu độ chúng sinh, sau đó mới thành đạo Bồ-đề. Tôi chẳng tin Long nữ chỉ trong chốc lát mà chứng thành Chánh giác.

Luận bàn chưa xong bỗng nhiên Long nữ này hiện ra trước cúi đầu đánh lẽ Đức Phật đứng qua một bên nói kệ khen ngợi:

*Thông suốt tướng tội phước
Chiếu khắp cả muời phương,*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Pháp thân tịnh vi diệu
Đầy đủ ba hai tướng,
Dùng tám mươi vẻ đẹp
Để trang nghiêm Pháp thân,
Trời, Người và Long, Thần
Tất cả đều cung kính.
Hết thảy các chúng sinh
Ai cũng đều tôn kính,
Lại nghe chứng đạo quả
Chỉ Phật mới biết được,
Tôi nói pháp Đại thừa
Giải thoát khổ chúng sinh.*

Bấy giờ Xá-lợi-phất bảo Long nữ:

–Người nói chẳng bao lâu chứng đạo Vô thượng việc ấy khó tin. Vì sao? Vì thân người nữ dơ uế chẳng phải pháp khí, làm sao có thể được Vô thượng Bồ-đề? Phật đạo cao xa, phải trải qua vô lượng kiếp chuyên cần khổ nhọc tích chứa công hạnh tu tập các pháp Ba-la-mật, sau đó mới thành được. Lại nữa thân nữ còn có năm điều chướng ngại không được làm vị Phạm thiên, Đề Thích, Ma vương, Chuyển luân thánh vương và không được làm Phật. Làm sao nói thân nữ mau được thành Phật?

Khi ấy, Long nữ có một viên ngọc quý, giá trị bằng tam thiên đại thiên thế giới dâng lên Đức Phật, Ngài liền nhận. Long nữ nói với Bồ-tát Trí Tích và Tôn giả Xá-lợi-phất:

–Con dâng cúng ngọc quý, Thế Tôn đã nhận việc này có mau không?

Đáp:

–Rất mau!

Long nữ thưa:

–Các vị dùng thần lực xem việc thành Phật của con còn mau hơn việc ấy.

Ngay lúc đó cả hội đều thấy Long nữ bỗng nhiên biến thành nam tử, đủ hạnh Bồ-tát bay qua cõi Vô Cầu ở phương Nam, ngồi hoa sen báu thành bậc Chánh giác, đủ ba mươi hai tướng, tám mươi vẻ đẹp, diễn thuyết chánh pháp cho tất cả chúng sinh trong mười

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

phương. Khi ấy cõi Ta-bà hàng Bồ-tát, Thanh văn, Trời, Rồng, tám bộ chúng và Phi nhân từ xa thấy Long nữ thành Phật và nói pháp cho hàng trời, người trong chúng hội đó, tâm họ vui mừng từ xa cung kính đảnh lễ. Vô lượng chúng sinh nghe pháp đều ngộ, được quả vị không thoái chuyển, vô lượng chúng sinh được thọ ký thành Phật. Cõi nước Vô cấu chấn động sáu cách. Ở cõi Ta-bà ba ngàn chúng sinh an trú nơi quả vị không thoái chuyển. Ba ngàn chúng sinh phát tâm Bồ-đề và được thọ ký. Bồ-tát Trí Tích, Tôn giả Xá-lợi-phất và tất cả chúng hội im lặng tin nhận.

M